

Ὁρθόδοξος
Ἐκκλησία καὶ...

Ἡ ἱερότητα τῆς ζωῆς...

...Διλήμματα
Βιοηθικῆς

...καὶ τοῦ προσώπου

■ Ἀग्νηση τῆς Πίστεώς μας

Καῦση νεκρῶν καὶ ἁγιασμός*

«οἱ νεκροὶ ἐγερεθήσονται ἄφθαρτοι,
καὶ ἡμεῖς(οἱ ζῶντες) ἀλλαγησόμεθα»

(Α΄ Κορινθ. ιε΄ 52)

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εὐχεται στοὺς Θεσσαλονικεῖς:
● «Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς,
καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα
ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τηρηθεῖν» (Α΄ Θεσ. ε΄ 23).

(Δηλ.: **Ὁ** ἴδιος ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν Ὅποῖον πηγάζει ἡ πραγματικὴ εἰρήνη, εἶθε νὰ σᾶς ἁγιάσῃ ὁλοκλήρους· καὶ ὁλόκληρος ὁ νοῦς σας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σας νὰ διαφυλαχθοῦν ἄμεμπτα κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.)

● **Καὶ** στήν πρὸς Κορινθίους (Α΄ ιε΄ 50-55): «**Μ**ὲ αὐτὸ δὲ τὸ τελευταῖον, πού σᾶς εἶπα, ἀδελφοί, ἐννοῶ τοῦτο, ὅτι ὄργανισμός, πού σύγκειται ἀπὸ σὰρκα καὶ αἷμα, εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ κληρονομήσῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ἀθάνατον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν. **Ἰ**δοὺ σᾶς λέγω ἀλήθειαν, πού ἦτο ἄγνωστος καὶ μὲ θεῖαν ἀποκάλυψιν μᾶς ἐφανερώθη. **Καὶ** ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι ἡ ἐξῆς· **Ὁ**λοι μὲν δὲν θὰ ἀποθάνωμεν. **Δ**ιότι, ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν Του, θὰ προλάβῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν γενεὰν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων πού θὰ ζοῦν τότε. **Αὐ**τοὶ λοιπὸν δὲν θὰ ἀποθάνουν. **Π**λὴν ὅμως ὅλοι, καὶ αὐτοὶ δηλαδὴ πού θὰ ζοῦν τότε καὶ ὅσοι θὰ ἔχωμεν ἀποθάνει, θὰ ἀλλάξωμεν σῶμα καὶ θὰ πάρωμεν ἀντὶ τοῦ φθαρτοῦ τὸ

ἄφθαρτον. **Καὶ** θὰ γίνη ἡ ἀλλαγὴ αὐτῇ, ὅταν θὰ ἀκουσθῇ ἡ ἐσχάτη ὑπερφυσικὴ σάλπιγγα, εἰς μίαν στιγμὴν, ὅσον χρειάζεται κανένας νὰ ἀνοιγοκλείσῃ τὸ βλέφαρόν του. **Διότι**, θὰ σαλπίσῃ ὁ ἄγγελος καὶ οἱ νεκροὶ θὰ ἀναστηθοῦν ἄφθαρτοι, καὶ ὅσοι θὰ ζῶμεν κατὰ τὴν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου θὰ ἀλλάξωμεν. **Καὶ** θὰ ἀλλάξωμεν, διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν αὐτὸ σῶμα νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν αὐτὸ σῶμα νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν. **Ὅταν** δὲ ἡ φθαρτὴ αὐτὴ φύσις μας ἐνδυθῇ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἡ θνητὴ αὐτὴ φύσις μας ἐνδυθῇ τὴν ἀθανασίαν, τότε θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἡσαΐου, πὺν περιέχεται εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν: **“Ἐξηφανίσθη ὁλότελα ὁ θάνατος καὶ κατενικήθη, ὥστε δὲν φαίνεται πλέον πουθενά”**».

* * *

Ἡ Ἐκκλησία μας διακηρύσσει τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασι τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ζωοποίησιν αὐτῶν τῶν ξηρῶν ὀστέων!

Δυστυχῶς, μία ἄλλη φοβερὴ πτώσις ὀρισμένων ἀνθρώπων εἶναι, ὅταν ζητοῦν τὴν καύσι τῶν σώματός τους. **Τί** σημαίνει αὐτό; **Ἀρνησι** τῆς πίστεώς μας. **Διαγράφεται** ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μόνος του, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ διαβασθῇ καὶ νὰ ἐνταφιασθῇ, ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησίας. **Καταδικάζεται** μόνος του.

Τί θὰ εἶχε συμβῇ ἂν εἶχε ἐπικρατήσῃ ἡ ἀποτρόπαιη καύσι τῶν νεκρῶν; **Ἐκτὸς** τῶν ἄλλων συνεπειῶν, θὰ ὑπῆρχαν τὰ χαριτόβρυτα Λείψανα τῶν Ἀγίων μας;

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει:

● **«Ἄς** γονατίσουμε μπροστὰ στὰ Λείψανά τους, ἃς ἀγκαλιάσουμε τὶς λειψανοθηῖκες τους, διότι καὶ αὐτὲς μποροῦν νὰ ἔχουν μεγάλη δύναμη, ὅπως βέβαια καὶ τὰ ὀστά τῶν Μαρτύρων ἔχουν μεγάλη δύναμη. **Καὶ** ἃς μὴ ἐρχόμαστε ἐδῶ μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς τους, ἀλλὰ καὶ τὶς ἄλλες ἡμέρες».

* * *

Πολλά Θαύματα ἔχουν γίνει ἀπὸ τὰ ἅγια Λείψανα. **Ἐνα** ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἀκόλουθο μὲ τὸ ἄφθαρτο σῶμα τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου:

«**Εἶχε** περάσει ἓνα ἐξάμηνο ἀπὸ τὴν κοίμησή του καὶ τὴν ταφή του. **Καὶ** ἐτέθη τὸ ζήτημα: **Νὰ** τοῦ φτιάξουν τὸν τάφο, “ὅπως ἔπρεπε”. **Μὲ** μάρμαρα. **Ἀλλὰ** ἡ Ἡγουμένη τοῦ Μοναστηριοῦ, ἡ Γερόντισσα Ξένη, δὲν δεχόταν. **Ἐκανε** τὴν σκέψη:

— **Ἐξ**ι μῆνες μετὰ τὴν ταφή; **Ὁχι**. **Θὰ** βρωμάει!...

Καὶ εἶχε δίκιο. **Αὐτὸ** ἦταν φυσικό. **Καὶ** γι’ αὐτὸ ἐπέμενε. **Χωρὶς** νὰ λέγῃ τὸ “γιατί”. **Καὶ** νά, ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος Νεκταριος σὲ μία Μοναχὴ, ἀδελφὴ τῆς Μονῆς, καὶ ἀρχίζει ἡ συζήτηση:

— **Τί** κάνεις, τέκνον;

— **Δι’** εὐχῶν Σας, καλὰ, πάτερ!

— **Σκῦψε** νὰ σὲ σταυρώσω. **Καὶ** τὴν ἐσταύρωσε.

— **Τί** κατάλαβες; **Μυρίζω**;

— **Ὁχι**, πάτερ.

— **Μήπως** βρωμάω;

— **Πῶς** μπορεῖ νὰ βρωμάτε, πάτερ; **Ποιὸς** λέγει τέτοιο πρᾶγμα;

— **Ἡ** Γερόντισσα τὸ λέει.

— **Ποιά** Γερόντισσα;

— **Ἡ** Γερόντισσα Ξένη, ἡ Ἡγουμένη. **Κοίταξέ** με, τέκνον.

Μοῦ λείπει τίποτε; **Δεν** εἶμαι ὁλόκληρος;

— **Ὁλόκληρος** εἶσαι, πάτερ.

Ἡ Μοναχὴ διηγήθηκε τὸ ὄραμά της στὴν Ἡγουμένη. **Καὶ** ἐκείνη κατάλαβε. **Καὶ** ὁ τάφος ἄνοιξε. **Καὶ** ὅχι μόνον τὸ Λείψανο τοῦ Ἀγίου ΔΕΝ βρωμοῦσε, ἀλλὰ ἀντίθετα ΜΟΣΧΟΒΟΛΟΥΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ. **Ἡ** ἀγιωσύνη τῆς ψυχῆς του, εἶχε πλημμυρίσει καὶ τὸ χοϊκό του σῶμα. **Ἐτσι** δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δούλους Του. **Καὶ** ἀπὸ τότε, (ποιὸς δὲν τὸ ξέρει;), ὁ Θεὸς δοξάζει τὸν Δοῦλο Του Ἅγιο Νεκτᾶριο ὅλο καὶ πιὸ πολὺ. **Κά-**
νοντας ΔΙ’ ΑΥΤΟΥ ἄπειρα θαύματα».

Κρῖμα, τὰ Λείψανα νὰ εὐωδιάζουν καὶ ὀρισμένοι δυστυχῶς νὰ τὰ καῖνε.

* * *

Στὸ Γεροντικὸ Ἅγιου Ὁρους διαβάζουμε:

«**Οἱ** Πατέρες τῆς Νέας Σκήτης μοῦ διηγήθηκαν τὸ ἀκόλου-

θο Θαῦμα, πού ἔγινε στήν Ἱερὰ Μονή τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Επὶ ἡγουμενίας τοῦ ἀρχιμανδρί-
τη Σεραφεῖμ, κατὰ τὸ ἔτος 1935 μὲ 36,
ὅταν τὸ ἅγιο Πάσχα ὅλοι οἱ Πατέρες
καὶ Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, 60 τὸν ἀριθ-
μόν, κατὰ τὴν Παράδοση βγῆκαν ἔξω στοὺς προαύλιους νὰ κά-
νουν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
τὸ “Χριστὸς Ἀνέστη”, ὁ Καθηγούμενος Σεραφεῖμ, σὲ ἓνα
ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαθὰ, ἀπλᾶ, ἀλλὰ καὶ πιστὰ γεροντάκια, τὸν
ἀδελφὸ τῆς Μονῆς καὶ πρόθυμο ἐργάτη τῆς ὑπακοῆς Γερο –
Θωμᾶ εἶπε: **“Γ**ερο – Θωμᾶ, πῆγαινε σὲ παρακαλῶ κάτω στοὺς
ὀστεοφυλάκιο νὰ εἰπῇς στὰ κόκκαλα ἐκεῖ τῶν Πατέρων τὸ
«Χριστὸς Ἀνέστη»”.

Ο Γερο – Θωμᾶς πρόθυμος, εἶπε **“Ν**ὰ εἶναι εὐλογημένο,
Γέροντα”, ἀμέσως ξεκίνησε καὶ πῆγε στὰ ὀστᾶ καὶ εἶπε μεγα-
λοφώνως: **“Ο** ἡγούμενος μ’ ἔστειλε νὰ σᾶς εἰπῶ τὸ «Χριστὸς
Ἀνέστη» Πατέρες καὶ Ἀδελφοί”. **Α**μέσως ὅλα τὰ ὀστᾶ ἔτρι-
ξαν, χόρεψαν καὶ ἀναπήδησαν, μία νεκροκεφαλὴ μάλιστα
σηκώθηκε ὥς ἓνα μέτρο ψηλὰ καὶ ἀπήντησε στοὺς χαιρετισμοὺς
τοῦ Γέροντα καὶ εἶπε: **“Α**ληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος” καὶ ἀμέσως
ἔγινε καὶ πάλι νεκρική σιγὴ στὰ ὀστᾶ.

Ο Γερο – Θωμᾶς γύρισε καὶ σὲ ἐρώτηση τοῦ Ἡγουμένου,
τοῦ εἶπε ὅσα εἶδε καὶ ἄκουσε. **Ε**φριξαν ὅλοι οἱ Πατέρες, πού
τὸ ἄκουσαν καὶ ὅλοι μ’ ἓνα στόμα δόξασαν τὸν Θεό, πού ἡ
Πίστη μας εἶναι ζωντανή, ἀληθινὴ καὶ παναγία!».

* * *

Κριμα αἰώνιο λοιπὸν ἡ μακάβρια καύση τῶν νεκρῶν.
Ἄλλη μία παγίδα τοῦ σατανᾶ.

Ἀς φροντίσουμε κανεὶς νὰ μὴ καύσῃ τὸ σῶμα του.

(*) Ἐφημ. «Ορθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.538/11.4.2025. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.